

Агромікс: три — в одному!

стор. 2

Ловись, рибко, велика й... велика!

стор. 3

www.tribune.kharkov.ua

ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ

14 листопада 2012 р.
Середа
№86
(8848)

Заснована 18 липня 1937 року | ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Шановні іменинники

Орєхова Любов Валентинівна — ветеран місцевого самоврядування;

Якименко Павло Віталійович — депутат районної ради;

Шевченко Ольга Вікторівна — начальник служби у справах дітей райдержадміністрації;

Голуб Микола Володимирович — заступник начальника ГУ МВС України в Харківській області — начальник міліції громадської безпеки;

Калиновський Віталій Анатолійович — суддя Харківського апеляційного адміністративного суду;

Щолок Валентина Семенівна — голова Барвінківської районної ради;

Алексейчук Віталій Володимирович — голова Дергачівської райдержадміністрації;

Зубко Михайло Ананійович — депутат обласної ради;

Бакалова Тетяна Іванівна — заступник директора департаменту — начальник управління з організаційно-методичної роботи Департаменту охорони здоров'я Харківської міської ради!

Вітаємо вас із Днем народження та бажаємо міцного здоров'я, щедрої долі, благополуччя, творчого натхнення, сил і наснаги, успіхів у ваших справах!

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР | **Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК**

Зі святом

16 листопада зв'язківці України відзначають професійне свято – День працівників радіо, телебачення та зв'язку, встановлений Указом Президента України від 11 листопада 1994 р.

Це свято об'єднує фахівців різних професій, чия праця допомагає людям відчути причетність до процесів сучасності, відкриваючи широкі можливості для контактів і спілкування.

Поштовий зв'язок є важливою складовою вітчизняної економіки, однією з основ розвитку держави, він забезпечує населення комунікативними послугами та задовольняє потреби кожного громадянина щодо отримання інформації.

Завдяки професійним навичкам та майстерності поштовиків сьогодні відбуваються серйозні позитивні зміни в галузі: впроваджуються нові технології, розширюється асортимент послуг для населення, відкриваються небачені досі можливості людського спілкування, що сприяє становленню в Україні сучасного інформаційного простору.

Харківська дирекція Українського державного підприємства поштового зв'язку «Укрпошта» бажає колегам та партнерам творчих перемог, натхнення, процвітання, гарного настрою сьогодні та завжди. Миру та благополуччя вам і вашим сім'ям!

КРАСОТА И ДОБРОТА ИДУТ РЯДОМ

Говорят, что в наше время самый большой дефицит — это нехватка доброты. При всей кажущейся правдивости этого спорного утверждения, немало еще людей неравнодушных: не каждый пройдет мимо терпящего бедствие и не все очерствели душой настолько, чтоб не протянуть руку помощи нуждающимся и не посочувствовать людской боли.

Вчера международное сообщество отмечало Всемирный день доброты, и наш материал удивительным образом сочетается с этой датой — здесь тоже речь пойдет о доброте и неравнодушии.

В Ольховском сельсовете состоялось открытие выставки народного творчества. Казалось бы, рядовое событие — мало ли где местные умельцы организовали выставку, тем более талантами земля наша богата, и есть что показать людям. Но здесь организаторы не просто так собрали картины, вышивки и поделки — это была акция в поддержку односельчанина Юрия Мищенко и его семьи. Глава семьи, местный общественный деятель, талантливый художник и просто добрейшей души человек, оказался в числе нетрудоспособных (так сложились обстоятельства). Его картины и работы членов его семьи (а в ней все художники) и легли в основу выставки, которая поначалу задумывалась как персональная, а уже потом принять участие в ней выразили желание и другие народные умельцы Ольховки.

— Идея провести эту выставку принадлежит нашему специалисту Валентине Владимировне Лигун, — рассказывает директор Центра социальных служб для семьи, детей и молодежи Елена Бакай. — Это не первое мероприятие — недавно наша сотрудница в Веселом провела праздник книги — театрализованное представление с участием детей из не самых благополучных семей. Понимаете, это не входит в утвержденные планы работы, это делается просто по велению сердца. Наши подопечные имеют серьезные проблемы, часто это неблагополучные семьи, и то, что с ними (особенно с детьми) проводятся культурные мероприятия, становится для них лучиком света. Приятно, что на местах нам идут навстречу. Вот сегодняшняя выставка организована при поддержке сельского головы Юрия Ивановича Емца, членов ветеранской организации, сотрудников школы и библиотеки...

На открытие выставки прибыли директор ЦСССДМ Елена Бакай и начальник отдела культуры ХРГА Виктория Пономаренко. Гости тепло поздравили жителей села с днем доброты, отметили, что культура и социальные службы давно уже работают в успешном тандеме, и сегодняшнее мероприятие — лишь небольшое звено в цепи таких событий, призванных поддержать людей, оказавшихся в непростых жизненных обстоятельствах и морально, не дать утратить силу духа, сохранить любовь к прекрасному и желание творить красоту и добро.

— Это доброе начало, — говорит Виктория Пономаренко. — Мир становится прагматичным, народное творчество становится раритетом, и здесь, на селе, такие островки традиций позволяют нам надеяться, что это искусство не будет утрачено. А если учесть то, что организатором сегодняшней выставке стали люди, милосердные и добрые не по долгу службы, а по велению души, то это ценно вдвойне. Красота и доброта должны всегда идти нога в ногу.

Грамотой районного отдела культуры была награждена библиотекарь Наталья Михайловская — за весомый вклад в культурную жизнь района. На открытии выставки присутствовала семья Юрия Мищенко — подопечные Валентины Лигун. Дай Бог этой творческой семье благополучия, главе — выздоровления, и всем этим светлым людям — благополучия и реализации своих талантов. А нам — побольше взаимопонимания, милосердия и доброты друг к другу.

Ольга ПОПОВА, фото автора

■ Будни милиции

По горячим следам

К сожалению, злоупотребление спиртными напитками и асоциальный образ жизни нередко становятся причинами трагедии, одна из которых произошла на прошлой неделе в поселке Песочин.

Информация о том, что в отделение политравмы областной клинической больницы города Харькова был доставлен сорокатрехлетний житель поселка Песочин с многочисленными тяжкими телесными повреждениями, поступила в Харьковский РО (по обслуживанию Харьковского района и г. Люботин) ГУМВД Украины в Харьковской области 9 ноября около трех часов ночи.

Сотрудники райотдела сразу же приступили к проведению комплекса оперативно-розыскных мероприятий, направленных на установление обстоятельств случившегося и лица, совершившего данное преступление. На месте происшествия следственно-оперативной группой во главе с руководством Харьковского райотдела и также с использованием передвижной криминалистической лаборатории ГУМВД Украины в Харьковской области был проведен детальный осмотр, изъяты вещественные доказательства, проведен поквартирный обход с целью установления свидетелей происшествия.

Как сообщил начальник Харьковского райотдела милиции подполковник милиции Александр Долженко, благодаря проведенным мероприятиям по горячим следам сотрудниками милиции был задержан сорокалетнийлетний житель поселка Песочин, который обоснованно подозревается в совершении этого преступления.

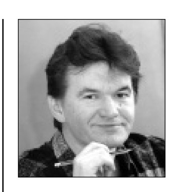
В ходе проведения следственных действий было установлено, что задержанный с потерпевшим поддерживали дружеские отношения и часто проводили время за распитием спиртных напитков. Той ночью между мужчинами после значительного количества выпитого возник конфликт, в ходе которого подозреваемый, разозлившись, начал наносить телесные повреждения топором, который находилась в квартире.

Следственным отделом Харьковского РО возбуждено уголовное дело по признакам ч. 2 ст. 15, ч. 1 ст. 115 (покушение на убийство) Уголовного кодекса Украины. Мужчина задержан в порядке ст. 115 УПК Украины. Сейчас он находится в изоляторе временного содержания Харьковского райотдела.

Дальнейшую судьбу пьяницы и дебошира будет решать суд.

Виктория СТЕПКОВА

■ Реформування

Василь ЧИГРИН

АГРОМІКС: ТРИ — В ОДНОМУ!

Постанова уряду про створення Слобожанського державного аграрного університету, шляхом об'єднання трьох харківських сільськогосподарських вузів, застала зненацька наукову й студентську спільноту. Наша газета спробувала дослідити наслідки цього реформування, що також вплине й на подальший розвиток Передмістя.

«Революційна» постанова

Чергова річниця Великої Жовтневої соціалістичної революції не втрачає свого радикального впливу й на рішення українських чиновників. Цього року саме в ці листопадові дні побачило світ теж не менш революційне рішення Кабміну про об'єднання ХНАУ ім. В. В. Докучаєва, Харківського національного технічного університету сільського господарства ім. П. Василенка та Харківської державної зооветеринарної академії в єдиний Слобожанський державний аграрний університет. Першого проректора національного технічного університету сільського господарства Леоніда Тищенка вже призначено виконуючим обов'язки керівника нового вищого навчального закладу.

В урядовому поясненні сказано: «Це дозволить створити потужний високоефективний освітній заклад, який у майбутньому може отримати статус дослідницького. Крім цього, будуть зекономлені бюджетні кошти за рахунок оптимізації адміністративного апарату й ліквідації дублюючих одна одну спеціальностей...»

Голова Харківської облдержадміністрації Михайло Добкін вже підтримав столичну ініціативу і заявив:

— Техніка, засоби захисту рослин, удобрення, агротехнології — все, що з кожним роком змінюється й удосконалюється і повинно бути доступним при навчанні наших студентів. Кількість вузів повинна перейти в якість...

Філософія доцільності

Безперечно, реформувати вищу освіту в нашій державі потрібно, адже вищих навчальних закладів Україна має утричі більше, ніж, скажімо, сусідня Польща. А от дипломи українських вузів у Європі фактично не визнаються. Це вже не кажучи про те, що жоден український університет зараз не входить не те що в сотню кращих європейських вузів, а навіть у ТОП-500. То кому потрібно так багато університетів, дипломи яких нікому не потрібні в цивілізованих країнах?

Ні для кого не секрет, що багато українських вузів корумповані, а диплом про вищу освіту іноді стає формальним документом, виданим за певну суму грошей. Через значну кількість новоутворених так званих комерційних вищих навчальних закладів різко погіршилася якість освіти. На ринку праці України з'явилася величезна армія молодих спеціалістів «модних» професій, які не можуть прилаштуватися. Суттєво знизився престиж вищої освіти.

Ці та багато інших фактів зрозумілі. Але до чого тут ліквідація трьох найповажніших, найшанованіших, багато в чому унікальних вищих навчальних закладів Харкова, що давно вже стали флагманами вітчизняної вищої школи сільськогосподарського профілю? Чому Кабмін вирішив ліквідувати або об'єднати не дрібні, малоконкурентні вузи-метелики, що за роки незалежності виникли навіть у віддалених райцентрах по всій країні? Чіткої й зрозумілої відповіді на ці запитання поки що немає.

Традиції відміняються?

Ліквідували, як не дивно, найпрестижніші харківські вузи (два з яких мають статус національних), з насиченою віковічною історією, науковими надбаннями, унікальними аграриями, технічними й ветеринарними школами.

Навіть наймолодший з трьох об'єднаних вузів — єдиний в Україні ХНТУСГ ім. П. Василенка — засновано ще в 1930 році.

А що вже говорити про Харківську державну зооветеринарну академію, створену як перший на території країни ветеринарний інститут аж в 1851 році, чи знаменитий ХНАУ ім. В. В. Докучаєва — найстаріший аграрний вуз України, заснований у 1816 році указом імператора Росії Олександра І. Як бути з віковими надбаннями й традиціями вищих наукових: сільськогосподарської, аграрної, зоотехнічної й ветеринарної шкіл «першої столиці»?

За найпростішими підрахунками, доленосна постанова Кабміну про об'єднання двох університетів і академії, так чи інакше торкнеться щонайменше 30 тисяч осіб — науковців, викладачів, студентів, робітників і службовців, мешканців усіх трьох студентських містечок, сформованих навколо вищих навчальних закладів в Рогані, Малій Данилівні, Харкові.

Вже зараз зрозуміло, що принаймні третину співробітників «оптимізують», а простіше — скоротять. Ущільнити доведеться й матеріальну та наукову базу («для усунення дублюючих напрямків і професій»).

Студентів поки скорочувати не будуть (так зазначено в урядовій постанові). Але, зрозуміло, що це справа часу. Тих, хто навчається, можливо, й не чіпатимуть, — хіба що зменшать загальну кількість стипендій. А от майбутні вступні кампанії до новоствореного Слобожанського державного аграрного університету, безперечно, суттєво підкорегують.

Харків, як відомо, традиційно називають студентською столицею, найбільшим вузівським центром України, де університетів є навіть більше, ніж у столичному Києві. Цим фактом завжди пишалися можновладці й громадськість, вважали його своєрідною родзинкою, унікальною харківською особливістю...

Проте після останньої реформаторської ініціативи уряду, про цю першість Харкову можна вже забути. Відтепер Київ став безперечним вузівським і студентським центром України. Більше того, за цим показником нас наздоганяють Дніпропетровськ, Одеса, Львів і навіть Донецьк.

Нам, харків'янам, залишається лише розмірковувати про науковий потенціал «першої столиці» й очікувати наступного об'єднання, а то й ліквідації, наших університетів, академій та інститутів — заради «поліпшення підготовки висококваліфікованих спеціалістів».

Коментарі

Олександр Мірошников, науковець, професор ХНТУСГ ім. Петра Василенка:

— Вже багато років наш університет (єдиний в Україні технічний вуз сільськогосподарського профілю) носить статус «національного», тут діють 7 факультетів 35 кафедр, працює понад 320 викладачів, з них 18 академіків і членів-кореспондентів різних академій, 53 доктори наук і професори , 205 доцентів і кандидатів наук. Університет має свої науково-технічні й дослідницькі школи. Все це не давалося просто так — тут десятиліття напруженої й відповідальної праці. Ми пишаємося тим, що гідно носимо назву «василенківці». А тепер нам пропонується увійти до складу якогось Слобожанського ДЕРЖАВНОГО! аграрного університету, який лише у перспективі може отримати статус національного та дослідницького закладу (а може й не отримати?!). Хто мене може переконати, що це не крок назад?

Ольга Приходько, аспірантка Харківської державної зооветеринарної академії:

— Я просто шокована цим рішенням Кабміну. Наша зооветакадемія — це вже престижний європейський бренд, з понад півторавіковою історією і традиціями. Останні 10 років, завдяки зусиллям нашого ректора Валерія Головка, ми активно співпрацюємо з провідними ветеринарними академіями і профільними факультетами університетів Росії, Прибалтійських країн, Польщі, Німеччини тощо, де просто вражені нашими досягненнями в галузі ветеринарної медицини, профілактики та утримання свійських і домашніх тварин. По цій тематиці наші фахівці захистили чимало кандидатських і докторських дисертацій, маючи практику в кращих ветклініках і лабораторіях Росії і Західної Європи. Я нещодавно повернулася з Берлінського університету, де проходила кількамісячне стажування і завжди з гордістю там говорила, що представляю саме Харківську державну зооветеринарну академію. Мені навіть заздрили, бо знали, що вона заснована в Харкові ще в позаминулому столітті, а тепер, виявляється, мушу захищати свою кандидатську дисертацію в якомусь нікому не відомому Слобожанському аграрному університеті, який немає ніякого стосунку до клінічної ветеринарії. Сумно й боляче все це усвідомлювати...

Ігор Левчук, студент ХНАУ ім. В. В. Докучаєва:

— А що, навіть «прикольно» якось — вступав до одного університету, а закінчу через кілька років зовсім інший. Мабуть, зроблять також спільні аудиторії для потоків студентів з трьох вузів, об'єднають лабораторії й дослідні поля. На теоретичні й практичні заняття з Рогані, скажімо, будемо їздити за 10—15 кілометрів — на майдан Рудньева в Харкові (навчальні корпуси ХНТУСГ ім. П. Василенка) або в Малу Данилівку (територія Харківської зооветакадемії). Хоча, якщо відверто, мене це мало хвилює — аби тільки стипендію давали або не вигнали взагалі...

ХНАУ ім. В. В. Докучаєва, ХДЗА та ХНТУСГ ім. Петра Василенка

ЛОВИСЬ, РИБКО, ВЕЛИКА Й... ВЕЛИКА!

Економіка достатку

Цього року промисловий вилов риби на водоймищах Харківщини скоротився на 3 відсотки. Наша газета спробувала проаналізувати ситуацію в цій галузі народного господарства, виявити причини занепаду рибогосподарської діяльності в регіоні.

Дошкуляють браконьєри й... охоронці

На думку фахівців, є кілька причин занепаду рибогосподарської діяльності на Слобожанщині. Перш за все, останні 10—15 років різко зменшилося зариблення основних водосховищ: Печенізького, Салтівського, Старооскольського, Трав'янського, Новопавлівського, Муромського та інших. Чимало рибгоспів збанкрутіло, а ті, що залишилися — не мали достатніх ресурсів для постійного відновлення рибних ресурсів.

Негативний вплив має й те, що різко зменшилася кількість спеціалізованих підприємств, які розводять малька подуктивних видів риби.

Та найбільше перешкоджають відновленню рибних ресурсів браконьєри, які варварськими методам полюють на здобич — використовують динаміт, величезні сіті, мушки-гачки, багри тощо. Таким чином вони вбивають не лише дорослу рибу, а й малька.

— На Муромському водосховищі масово глушать рибу, причому, роблять це вночі та зранку, — схвильовано розповідає нашій редакції риболов-любитель з багаторічним стажем Юрій Фролов. — Проте охорона водоймища практично не звертає на це увагу (чи спроста?). Не уявляю собі, як можна довіряти охорону зарибленого водоймища подібним «сторожам» — брутальним, грубим, лайливим до тих, хто намагається законним способом ловити рибу на Муромському водоймищі, і байдужим до браконьєрів. З рибалок-любителів береться чималенька плата, але не видається квитанція чи документ, що підтверджує оплату. Куди йдуть зібрані кошти? Чи не по кишеням самих охоронців? Були випадки, коли охорона вела себе дуже агресивно з рибалками, провокувала конфліктні ситуації і навіть прострілювали човни. Не зрозуміло, куди дивиться рибінспекція? Я та мої товариші вже написали не одну скаргу в природоохоронну прокуратуру та рибнагляд. Результату поки що — ніякого...

Що тут скажеш? Начебто є господар, є охорона, контролюючі органи... Але, як кажуть: «У семи няньок — дитя без догляду!»

Експлуатуємо старе

Лише в Харківському районі є кілька великих водоймищ, де розводять і вирощують рибу для продаж. По всій Харківській області рибогосподарських водосховищ зараз налічується аж 57, загальною площею 32,8 тис. га. Нараховується також 1538 ставків, площею 13,2 тис. га. У переважній більшості — все це штучні гідротехнічні споруди, що зводилися за часів колишнього Радянського Союзу.

Тоді промисловому розведенню і виробництву риби приділялася дуже велика увага. Вважалося, що сухопутний Харків не повинен страждати від дефіциту живої риби, що складала тоді значну частину раціону людей. Були періоди, коли у водоймах та річках Слобожанщини виловлювали по 1,5—2 тисячі тонн високоякісної живої риби. Значні обсяги продукції продавали через торгову мережу, а частину — переробляли на консерви, копченості та напівфабрикати. Про такі обсяги виробництва сьогодні можна лише мріяти.

Розроблено спецпрограму

Хоча, справедливості ради, слід зазначити, що останні два-три роки в Харківській області багато зроблено для відтворення колишніх запасів рибних ресурсів та потенціалу рибної галузі народного господарства. Скажімо, затверджена і вже втілюється в життя спеціальна обласна програма по відродженню найбільшого в регіоні — Печенізького водосховища.

— Ми вже дуже багато зробили для відновлення колишнього потужного рибопромислового потенціалу цього водосховища, — каже директор Департаменту агропромислового розвитку Харківської облдержадміністрації Віталій Панов. — Лише цього року у води Печенізького водосховища випустили понад 500 тис. шт. мальків високопродуктивних риб. У тому числі: 300 тис. шт. білого і 100 тис. шт. строкатого товстолобика, понад 50 тис. шт. білого амура та інші вид риб. За нашими прогнозами, вже в 2013—2014 роках ці та інші заходи дадуть можливість отримати 250—300 тонн риби в області. Тобто ми зможемо подвоїти цьогорічний результат...

Слід також зазначити, що названі види риб, мальки яких запускаються в Печенізьке водосховище, сприяють регулюванню кількості водорослей , особливо синьо-зелених, які швидко розростаються і замулюють водоймища, а також виділяють у воду токсичні речовини.

Обласна програма передбачає також посилення контролю за несанкціонованим виловом риби у водосховищі та жорстку боротьбу з браконьєрами. До речі, нещодавно на березі Печенізького водосховища правоохоронцями було виявлено і ліквідовано підпільне рибне виробництво. Конфісковано 30 сухих сіток і 15 сіток на воді, а також близько риболовного оснащення загальною довжиною понад 1700 м.

Зарибок власного ставка

У наш складний час, коли тваринне м'ясо постійно зростає в ціні, все частіше люди в сільській місцевості намагаються розводити рибу, доповнюючи свій раціон риб'ячим м'ясом.

Мешканці сіл споруджують невеличкі ставки-копанки, запліднюючи їх рибою, а через кілька місяців вже мають десятки кілограм свіжої високоякісної риби.

Кореспонденту газети «Трибуна трудящих», під час відрядження, часто доводилося бачити такі невеличкі ставки і в Харківському районі. Особливо їх багато біля річок Харків, Уди, Студенок, Мжа (в Липцях, Васищевому, Мерефі, Жовтневому, Безлюдівці).

— Використовувати такі невеликі водойми для рибоводства можна і навіть бажано, — розповідає кандидат біологічних наук, науковець агроуніверситету ім. В. В. Докучаєва Ігор Авдошкін. — Розводити в них можна і карасів, і плотву, і линів й інші види риб. Та найдоцільніше буде вирощувати ті, які давно одомашнені, добре ростуть і швидко дають готову продукцію: короп, товстолобик, амур...

Розведенням саме цих видів риб займаються спеціалізовані господарства Харківщини — на озері Лиман Зміївського району, в селищах Печеніги та Кам'янка (Ізюмський район). У своїх інкубаційних цехах там виводять личинок і мальків цих риб, які можна придбати для власного ставка.

Випускати личинок риби одразу в домашню водойму не рекомендується. Навіть, якщо в ній немає крупної риби і жаб, все одно вони можуть загинути від гідр, циклопів, запутатися у водоростях. Тому личинки деякий час слід підростити у ванні або маленькому басейні під ретельним доглядом.

Василь ЧИГРИН

Коментар фахівця

Віктор Різник, начальник Харківського територіального відділу Східного державного басейнового управління охорони водних живих ресурсів:

— На сьогодні в режимі рибогосподарської діяльності в Харківській області задіяно 63 водосховища і ще 25 водойм працюють за науково-біологічними обгрунтуваннями. Усього експлуатується 26,9 тисяч гектарів водного плеса, що складає понад 53 відсотка загальної площі відкритих водних ресурсів. У цьому році риби на Харківщині виловлено дещо менше, ніж за аналогічний період минулого року, — понад 185 тонн. Проте цього року значна увага приділяється розведенню риби у найбільштих водоймищах. Скажімо, вже випущено 1,7 млн штук малька різних порід риби, що на 30 відсотків більше, ніж за аналогічний період 2011 року.

Вакансії

Управління Державної казначейської служби України у Харківському районі Харківської області оголошує **конкурс на заміщення вакантних посад** завідувач юридичного сектору, спеціаліст І категорії юридичного сектору. Претенденти на заміщення посади повинні: мати повну вищу освіту відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста; вільно володіти державною мовою; мати високий рівень володіння роботою на ПК (WORD, EXEL); уміти готувати аналітичні довідки. Прийом документів для участі в конкурсі здійснюється протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення. Детальну інформацію про умови конкурсу можна отримати в управлінні Державної казначейської служби України у Харківському районі Харківської області (м. Харків, Комсомольське шосе, 52, каб. 8 (приймальня), тел. 372-51-39.

Н. Г. БРИНЗА, начальник УДКСУ у Харківському районі Харківської області

***

Оголошується **конкурс на заміщення вакантної посади** головного спеціаліста відділу у справах біженців Управління у справах біженців Головного управління Державної міграційної служби України в Харківській області (прийом документів за адресою: Харків, вул. Римарська, 24, т. 7035-008). Основні вимоги до кандидатів: громадянство України, вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем «спеціаліст», «магістр». Стаж роботи за фахом на державній службі на посадах провідного спеціаліста не менше 1 року, для завідувача сектора — стаж роботи за фахом на керівних посадах у державній службі не менше 3 років або стаж роботи за фахом на керівних посадах в інших сферах не менше 5 років, досконале володіння державною мовою та комп'ютерною технікою. Перелік документів, які потрібно надавати: заява, особова картка (2П-ДС) з додатками, документи про освіту, підвищення кваліфікації, присвоєння наукового ступеня або вченого звання, відомості про майно, доходи, витрати, зобов'язання фінансового характеру, дві фотокартки розміром 4х6 см, паспорт громадянина України, ідентифікаційний код, довідка про стан здоров'я. Документи надавати протягом 30 календарних днів із дня опублікування оголошення за адресою: м. Харків, вул. Римарська, 24. Довідки за тел.: 703-50-08.

***

Оголошується **конкурс на заміщення вакантної посади** головного спеціаліста (на час відпустки по догляду за дитиною) Московського районного відділу у м. Харкові Головного управління Державної міграційної служби України в Харківській області (прийом документів за адресою: Харків, вул. Римарська, 24, т. 7035-008). Основні вимоги до кандидатів: громадянство України, вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем «спеціаліст», «магістр». Стаж роботи за фахом на державній службі на посадах головного спеціаліста не менше 3 років. Перелік документів, які потрібно надавати: заява, особова картка (2П-ДС) з додатками, документи про освіту, підвищення кваліфікації, присвоєння наукового ступеня або вченого звання, відомості про майно, доходи, витрати, зобов'язання фінансового характеру, дві фотокартки розміром 4х6 см, паспорт громадянина України, ідентифікаційний код, довідка про стан здоров'я. Документи надавати протягом 30 календарних днів із дня опублікування оголошення за адресою: м. Харків, вул. Римарська, 24. Довідки за тел.: 703-50-08.

Оголошення

23.11.2012 року о 9.00 відбудеться проведення робіт із закріплення межовими знаками меж земельної ділянки в натурі за адресою: Харківська область, селище Коротич, вулиця Дружби, 1. Власники суміжних ділянок по вулиці Дружби 3 та Свободи 15 запрошуються взяти участь у проведенні вищезазначених робіт.

Следы древних укреплений

О существовании Донецкого городища, в котором, по версии некоторых исследователей останавливался князь Игорь Северский, бежавший из половецкого плена, мы уже писали ранее в нашей газете. Но вот в одном из источников удалось обнаружить упоминание об остатках еще одного укрепления примерно того же периода, на территории нашего района.

Упоминание о еще одном, Хорошевском городище, также удалось найти в «Полном географическом описании нашего отечества» Семенова и Ламанского. Вот что говорят об этом авторы:

«Верстах в 5 к югу от села Бабаев, на высокой горе, при реке Удах расположен Хорошев-Вознесенский женский монастырь, основанный в 1656—1660 годах игуменей Александрой. В 1744 году монастырь сгорел, но после стал снова выстраиваться, и к 1759 году здесь была уже освящена каменная церковь во имя Вознесения Господня. В этой каменной церкви находятся две иконы, с давних времен с особым благоговением чтимые в обители: образ Ченстоховской Божией Матери древнего письма и образ Владимирской Божией Матери с мощами препод. Пимена многострадального и Агапита врача. Вторая церковь архангела Михаила построена в 1785 году. Монастырь окружен каменной стеной в 400 сажень, законченной постройкой в 1839-1841 г. К монастырю прилегают село Хорошево с почти тысячью душ населения и небольшая Хорошевская (Подмонастырская) слобода. Часть горы, на которой расположен монастырь, до наших дней называется Хорошевым городищем (или просто «Городищем»), о котором мы имеем упоминание еще в XVI столетии».

И далее авторы приводят цитату из документов, относящихся к 1571 году, в которых говорится: «да вниз по реке Удам через Павлово селище к Донецкому городищу, да к Хорошеву городищу через Хорошев колодезь, да через Удокия ровни».

Так же они упоминают сведения из «Книги Большого Чертежа», где было сказано: «А в верх по Удам с левые страны, Хорошее городище: от устья верст с 20. А по левой стране вверх по Удам, выше Хорошева городища, Донецкое городище: от Хорошева верст с 5».

И наконец, что самое интересное, в том же «Описании», изданном в 1903 году, авторы утверждают, что от обоих городищ сохранились «некоторые следы». В частности «от Хорошева остался вал, который окружая городище и монастырь, идет еще далее на юг, так что общая его длина доходит до 1170 сажен».

К сожалению, время и природа не сохранили до наших дней видимых невооруженным глазом остатков этих действительно исторических сооружений. Но все же мы знаем, что наша Слобожанская земля таит в себе еще много неразгаданных загадок.

Подготовила Виктория СТЕПКОВА

Немного истории

ДВА ИЗ ОДНОГО

Знаете ли вы, что когда-то села Русские и Черкасские Тишки были одним населенным пунктом? Однако из-за возникших разногласий местные жители приняли решение отмежеваться друг от друга.

Нынешние жители Русских и Черкасских Тишков даже не подозревают, по какой причине их предки решили жить отдельно

Русские и Черкасские Тишки — одни из старейших сел нашего района. История их основания относится к самому началу заселения Слободской Украины, когда московские полки и украинские казаки совместно осваивали земли под названием Дикое Поле. Чаще всего новые села и крепости заселялись однородным по составу населением, хотя встречались и смешанные. Одним из таких сел могли стать Тишки, если бы не возникшие, как сейчас принято говорить, «разногласия на национальной почве».

Вот как описывают эту историю авторы «Полного географического описания нашего отечества» Семенов и Ламанский:

«В 3 верстах от... села (Циркуны), также при самом тракте и на берегах р. Харькова расположены друг против друга два села — Черкасские Тишки и Русские Тишки; в первом из них жителей 2700 чел., а в последнем — 2 тыс. Первоначально были только одни Тишки, возникшие в начале второй половины XVII века, но вскоре, вследствие пререканий между поселившимися здесь великоруссами и малоруссами (черкасами), земли их в 1663 году были размежеваны, и таким образом возникло два поименованные селения».

С тех пор прошло три с половиной столетия, потомки размежевавшихся «великоруссов» и «малороссов» прекрасно соседствуют, дружат и засылают сватов друг к другу. Ну а о национальной принадлежности напоминают только первые слова в названии сел.

КРЕПКИЕ ХОЗЯЕВА

Исторические сведения о том, как вели хозяйство наши предки сто с лишним лет назад.

Исторически сложилось так, что Харьковский уезд, кольцом охватывающий густонаселенный губернский центр, специализировался в основном на производстве продуктов питания. И здешние крестьяне достигли в этом значительных успехов.

Вот как описывают систему земледелия, практиковавшуюся в селах Русские и Черкасские Тишки в начале прошлого столетия, авторы «Полного географического описания нашего отечества»:

«При восьми полях, особая система полеводства — выгодная. В 1-м поле, выходящем из залежки (пара — прим. авт.), производится посев баштановых растений, во 2-м — капуста, в 3-м — горох и бобы, в 4-м — яровой хлеб, а поля 5, 6, 7 и 8-е находятся под залежью (под паром — прим. авт.). В хозяйстве применяется и искусственное орошение огорода водой из пруда посредством насоса, приводимого в движение конным приводом».

При хорошем уходе слобожанская земля давала щедрые урожаи

Какие выводы можно сделать из этого источника? Прежде всего, свидетельство того, что наши предки умели бережно и рачительно относиться к своему главному богатству и источнику благосостояния — земле. Каждому пригодному для хозяйствования участку находилось применение. Ну а такого понятия, как брошенные, истощенные земли не было и в помине. И земля с благодарностью платила своим хозяевам богатыми урожаями.

Одним словом, нам есть чему поучиться у наших прадедов.

Представники бізнесу залучаються до розробки Програми лібералізації

Під час брифінгу із районними ЗМІ, начальник Харківської ОДПІ Андрій Криволапов повідомив, що органами ДПС до кінця листопада поточного року розпочато збір пропозицій та побажань від представників бізнесу щодо удосконалення податкового законодавства.

— Програма лібералізації податкової політики передбачає спрощення умов ведення бізнесу, — зазначив начальник Харківської ОДПІ Андрій Криволапов. — Тому найактивнішу участь у її підготовці мають взяти саме платники податків. Він запрошує представників бізнесу та громадськість долучитися до цього процесу. Пропозиції щодо вдосконалення державної податкової політики можна надсилати на єдиний веб-портал ДПС України (www.sts.gov.ua), або залишити у спеціальних скриньках, які встановлено у Центрі обслуговування платників податків та приміщенні ДПІ.

Андрій Криволапов загострив увагу представників ЗМІ на запровадженні РРО з контрольною стрічкою в електронній формі та дистанційного подання звітності до органів ДПС. З цією метою ДПС України запроваджує новий сервіс для платників податків — подання звітності про використання РРО в електронному вигляді (через Інтернет). Вказаний сервіс значно спростить для платників процес формування та надання звітності, так як звітність формується автоматично. Він зменшить витрати платників на друкування та зберігання контрольних стрічок, знизить корупційні ризики за рахунок зменшення прямого спілкування представників бізнесу зі співробітниками податкової. Крім того, надасть можливість скоротити кількість перевірок суб'єктів господарювання за рахунок застосування дистанційного контролю. Також нагадав, що для платників податків продовжують діяти нові проекти в органах ДПС, а саме: Акредитований центр сертифікації ключів, який безкоштовно видає «електронні ключі», та податкові сервіси — «Пульс податкової», «Інформаційне повідомлення про заборгованість по податкам та зборам».

Наприкінці брифінгу Андрій Криволапов подякував представникам ЗМІ за плідну співпрацю з податковою службою.

Сектор взаємодії із ЗМІ та громадськістю Харківської ОДПІ Харківської області ДПС

Видавець:
редакція газети «Трибуна трудящих»

Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновники: Харківська районна рада, Харківська районна державна адміністрація

Наш сайт: http://www.tribune.kharkov.ua
Офіційний сайт ХРДА: http://www.khrda.gov.ua

Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 4.
E-mail: Tribuna2009@mail.ru
Тел. 712-00-56, 712-07-17.
Тел./факс 712-37-10.
В. о. головного редактора: Микола Хорошев.
Відповідальний за випуск: Ольга Попова.
Літературний редактор: Ганна Положій.
Верстка: Інна Денисенко.

Газета надрукована у друкарні ЧП «Юнісофт». Морозова, 13б, Харків, 61036.
Зам. 87/11
Тираж план. 10709 примірників.
Передплатний індекс 61805